

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annvæ Provinciæ Tolosanæ. Anno M.DC.LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67908)

ANNVÆ PROVINCIÆ
TOLOSANÆ. Anno
MDC.LII.

Tolosanam Provinciã quin-
gentis plures aliquot Socij tenu-
ère. totam domi & foris verè
Provinciam charitatis.

§. 1. *Missiones.*

I. Præter ea, quæ in reductis, ad fidem,
pluribus Calvinii aſſeclis, Catholicisq; firma-
tis fiebant in Urbibus, duo Auſcitani ad
montes Pyrenæos miſſione inſtitutã pro-
greſſi, per agratis oppidis facile quadraginta,
convenarum vicies millena capita principi-
js fidei Chriſtianæ plenius erudierunt. Mul-
ta in Aniciensi Miſſione toto ferè anno fa-
cta: Montalbani verò pijs privatim, & publicè
allocutionibus, concionibus, adjutis paupe-
ribus, Sacramentis, tantum effectum; ut
Calvinis admiſſionem, Episcopo verò
Montalbanenſi diœceſim ſuam, luſtranti,
cum duobus è Societate illam vocem pa-
lãm expreſſerint. Vtiliorem ſibi eſſe ope-
ram unius è Societate, quàm decem alio-
rum.

§. 2. *Beatiffima Virgo DElpara.*

4. Cum peſtis Carcaſſonam invaſiſſet.

15. Julij, terq; sopita ter iterum novo incendio exarsisset, ac tandem die illibatæ Conceptioni sacro penitus abstitisset, eâ occasione in argumentum adductâ unus è Sodalitio majore author fuit Civitati, ut votum nuncuparet immaculatæ Conceptioni Beatissimæ DEI Matris, deinceps in Urbis Patronam eligendæ, inscriptâ singulis DEIPARÆ imaginibus super Urbis portas collocatis istâ epigraphe: *MARIÆ IMMACULATÆ VRBIS PROTECTRICI.* Consules Urbis cum sui Magistratus insignibus, sumptâ in majori Sodalitio Sanctissimâ Evcharistiâ, voti religione se publicè obstrinxere.

§. 3. *De S. P. Ignatio.*

3. Convaluerunt ægrotantium plus quàm quingenti, S. P. Ignatio invocato, haustâq; aquâ, in quam demissum fuerat rupis Manresanæ fragmentum. Author quærendi ejus remedij fuit notæ virtutis celebritate, insignis D. Georgius de Cambolus Sancti Saturnini Canonicus. Is Minoreffam peregrinabundus olim, ejus rupis frustum religiosè allatum & argento inclusum felici experimento adhibuit; ac didicit, & docuit aquam illo contactu velut expiatam salutem plurimis attulisse. Ejusdem pulveris Manresani beneficio, ut Aureliacensem

quans

quandam, & alias raccamus, puerpera quæ
 cadaver magno suæ quoq; vitæ discrimine
 diu nequicquam parturiebat, statim à potu
 illo salva ejecit. Hæc Tolosæ, Monfer-
 randi in Arvernia, febres, & plura morbo-
 rum genera, S.P. Ignatij reliquijs aquæ bi-
 bendæ immerfis prosperè profligata. Illud
 quoq; Ignatianum est, nec obvium, quod in
 Collegio Monferrandensi, jussu Episcopi
 Claromontani, per aliquot dies exercitia
 S.P. Nostri obierint plusquam centum sa-
 cris ordinibus initiandi, idq; magno cum
 fructu.

§. 4. *De Alphonso Rodriguez Coad.*

4. Jacobus Vidaleuc rerum domestica-
 rum adjutor, cum octavum jam diem febrî
 perpetuâ periculose arderet, Alphonsi Ro-
 driquez Hispani Coadjutoris felicis memo-
 riæ, opem supplex imploravit, & cubiculum
 claro lumine perfusum, adeoq; ipsum Al-
 phonsum inter amabiles cali radios pretio-
 se splendentem, & se laborantis pectori
 propè admoventem, atq; in ægrum oculos
 amantissime figentem vigil, attentusq;
 spectavit, tantâ temporis intercapedine,
 quanta decurrendo quinquagesimo Psalmo
 solet sufficere. Stabat eo toto tempore
 illustris ille frater in ægri fratris aspectu,
 terq;

terq; in eum insufflans totum suaviore, quàm dici possit, odore complevit, tum sensim ab oculis aspicientis evanuit. Odor ille, ac intima quædam jucunditas fratri per menses plures hæsit: morbus vero, seu febris, eadem ipsâ horâ illum planè sanum reliquit; toto spectaculi tempore gaudio & fiducia cumulatum, & à spectaculo suavissimè exultantem.

§. 5. De P. Francisco Regis.

5. Billomi P. Regis nomen magno ægrorantium usu increbuit. Opus à DEO per illum obtinendæ ratio illa est inita, ut immersâ in aquam ex osse P. Regis particula, illam aquam ægri piè biberent. quo facto sanitatem recuperarunt complures.

6. Aureliaci quoq; cum torminosus quidam civis adeo acribus ventris torminibus torqueretur, ut efflaturus brevi animam videretur, voto ad P. Franciscum Regis nuncupato, extemplo convaluit.

§. 6. De Nostris vitâ sanctis.

7. Tolosana lues toto decem mensium intervallo præclaram charitati Societatis, & quorundam morti portam aperuit. E viginti tironibus FRANCISCUS CATALA diem obiit extremum 27. Febr. patientiâ inter cruciatus, præcipuôq; DEIPARÆ ac Angeli
Sui

huiusmodi cultu, illâ deniq; in qua lucem hausit, in
 Nosocomio serviendi promptitudine lau-
 dabilis adolescens. Examinis particularis
 formulæ istud suæ diligentia incitamentum
 adscripsit: Scito te omnia boni religiosi
 munia obiturum, si isto examine rite fun-
 garis,

8. Auscis 9. Maij mortuus est P. SANSO
 DV-RIEV sexagenarius docendi, missiones
 obeundi, ac ad concionem dicendi mune-
 ribus diu functus. Spiritualis lectionis a-
 deo amans, & in illa constans, ut à sacro
 quotidie jam inde ab initio sui tirocinij u-
 num alterumve caput e libello de imitatio-
 ne Christi perlegeret.

9. Ibidem 28. Junij diem obiit P. FRAN-
 CISCVS DVPRAT 4. vota Professus, Rector
 ejus Collegij. Illud illi per omnem vitam
 solenne fuit, ut à colloquijs quæ cujuscunq;
 modi notam alicujus existimationi afflarent
 impense abhorruerit, ingenuo mentis indi-
 ce faciei rubore suffusus. Jam Urbem, imò
 & Collegium retra lues invaserat. Ergò
 P. Franciscus DEO supplex vitam suam pro
 suorum incolumitate obtulit, ut caderet
 pro suis & voto potitus est.

10. Ibidem octogenariam ætatem 27.
 Novemb. pia morte conclusit cygnus mo-
 rum candore ac simplicitate amabilis, &
 Poeta

Poeta scriptis quóq; ac editis varijs insignis,
P. JOANNES HENRICVS AVBERIVS, Bor-
bonius, tria vota Professus.

11. Billomi dum Nostri egregiâ chari-
tate opitulatur ægrotis foris, ferè omnes
domum tulère malignas febres, confatale
hoc anno Urbis malum, tribus illo absum-
ptis. Primus eorum fuit P. JOANNES BRO-
QUIN Auriliaci ante 66. annos natus, 4. vota
Prof. arduâ obitâ missione ac insigni qua-
stionum de fide peritiâ, & se ad infima do-
cenda demittendi studio, ac demum inter
dolores patientiâ, singularis. Episcopus
Vivariensis ejus mortis nuncio accepto, in
solenni Synodo Sacerdotum de illius virtu-
tibus ac meritis luculenter non pauca præ-
fatus, rogavit cœtum, quodnam grati ani-
mi indicium dare vellet, erga virum per an-
nos omnino viginti de totâ diœcesi bene
meritum, omnes censuère indicendum esse
Missæ Sacrificium pro ejus anima facien-
dum à singulis diœcesis Vivariensis Sacer-
dotibus, id quod & liberaliter præstitum
fuit, tanto majore & Patris existimatione,
Catholicorûmq; lætitia, quod Calvinistæ in-
fensum suis artibus viri nomen exosi, ipsis
etiam catellis Broquini nomen imponerent.

12. Iisdem febribus ibidem post hunc
extinctus, P. JABOVVS LAVIALE Arvernus
per 16. annos Rhetor.

13. Cadurcense Collegium 7. Julij amisit
P. FRANCISCVM BOII 4. vota Prof. magnum
agrorum per solatia, & elemosynas, ma-
gnum conscientiarum per non vulgarem
Theologiae moralis peritiam, & in pœniten-
tiae tribunali assiduitatem, consolatorem.

14. Decessit etiam vitâ Monferandensis
Collegij Rector P. GVILIELMVS BARO, vit
domiac foris merito pretiosus. Duo in
illo difficilimarum, eoque laudatissimarum
virtutum decora fuere præcipua; Patientia,
cujus edidit solida cum primis argumenta
dum per dies septuaginta cum morbo illu-
stri fortitudine luctaretur. Deinde hu-
militas; quâ ita semper excelluit, ut etiam
post gestum Turnone Rectoris, Tolosa Prae-
positi Magistratum; Auscis præeros Gramma-
ticam plurima cum alacritate docuerit.

15. Collegium Tolosanum etiam in præ-
dio, quo propter luem secesserat, constan-
tem tenuit religiosam, & Scholasticam di-
sciplinam. Variæ tamen febres etiam istis
vulgatae duos e medio sustulere; cum vigin-
ti eodem tempore aegri decumberent, emi-
nente mirifice Theologiae studentium no-
strorum omnium ab eo malo ad meritum
aë præmium cumulandum singulariter im-
munitum, impigrâ per dies laboriosos, &
noctes vigiles charitate.

16. Nobiliore mortis genere optabiliter cecidère Tolosæ, dum peste prostratis opitulari contendunt, ad id voluntariâ suorum capitum destinatione, ac annuentis obedientiæ nutu devoti P. ANTONIVS CARCENAC, & CASPAR ARBE Coadjutor, Patrem sancto illi pulcherrimæ charitatis officio 28. Octobris immorientem, septimo die pari morte secutus ad coronam, quam DEVS charitati illi heroicæ destinavit: tertio, viro septuagenario, peste quidem saucio, sed ad urgendos porro felices illos labores adhuc superstite.

ANNÆ PROVINCIÆ VENETÆ M. DC. LVII.

Etrecentis sexaginta tribus Socijs, quos per tres domos, & octodecim Collegia hoc anno aluit Veneta hæc Provincia, decem è vita, quatuor è Societate abière: quorum loco duo & viginti in Societatem cooptati.

§. I. *Sacramenta. Missiones.*

1. Sacramenta præcipuus Missionum, & domi concionum fructus, omnia illustria, quædam etiam extraordinaria habuere.

Quo: